

ПОВЕЛЕНИЕ

Новият неутралитет за Добруджа и Македония.

Притиснатият, провокирант и подигран народ сам почва да търси пътищата за своето спасение и величие!

Борбата на цяла Европа против Наполеона в началото на XIX столетие, борба, която има чисто политико-економическа основа, се оформи пакъ под идеята на два обществени идеала, на два обществени правди: от една страна стоеше идеята на *ancien regime*, идея за охрана на старите социални утвърждения, а от друга — идеята на *tiers état*, на нов политико-економически строй, на нова свобода и правда.

Съ други думи в историята всички борби за реални интереси, за да се оправдаят и украсят, винаги се третират под знамето на известни правствени идеали.

Днешната общо-европейска война фактически има за основа изцъло материалистически основа, а не идеалистически облик: централният си-теоритизира своята борба, като борба за културата и жизнеспособност против варварството и изграждането, а съгласието се обявя като за-статник на националния принцип, „защитата на слабите на-род“, в името на която идея се борят.

Този е един императивен закон, който звучи като най-горчива ирония над злочестия сдобион не само на Добруджа и Македония, но и на маса нации, които имат всички резони да се наслаждават на независимостта и свободата си.

Нема тежката участ на Армения, Украйна, Полша, Египет, Тунис, Мороко, Алжир и пр., не е едно най-красноречиво опровержение на този принцип „защита на слабите на-род“? Нема тръбва да се съмняваме, че днешната война нма за цълъ свободата на малките народи, а тяхното пълно поробяване и поглъщане?

Щом е така, пита се: *може ли сегашния неутралитет на България да бъде цълъ?*

Досегашният ни неутралитет беше едно от сръдства за гарантиране цълостта на нашата държава, като същевременно се работеше за създаване благоприятни условия, при които нашата държава би могла да осъществи националните си и легитимни стръмжи — обединението на Добруджа и Македония.

Благодарение на досегашния неутралитет, България се цъни високо и от двъте воюващи групировки; сега ние сълво говорим пръдъ великите сили за своите национални аспирации, готвейки се съ всички сръдства. Никой не бива да стръче, че сега не е момента, въ който ние тръбва да се самоопределим.

Безспорно, желателно в България да запази до край неутралитета си, но тя не бива да остави „освободения народ“ на Добруджа и Македония изнемогва въ мизерия, да стръби за миналото и да живее съ своите горчиви разочарования.

При опрърдвяне политиката на България за ликвидиране на македонския и добруджански

и славянска българска Македония и Добруджа тръбва да се присъединят към славянска българска свободна България; когато: нито подлостта на нашите врагове, нито нищожните обещания надържавитъ, които искат да минат за наши придатели, могат да ни изтръгнат Македония и Добруджа; сега, когато сме прибрали реколтата и когато нашите отношения съ Турция се подобряват — пита се: **какъв тръбва да бъде нашият бждащ неутралитет?**

Ние нма да дигаме понастоящем тръвога за присъединението към нкъа отъ воюващите групировки: Но, ако е въпрос за отбрана на българските граници, нма да се намъри гражданинъ въ това отечество, който да не се притече на първия зовъ за защита на отечествените ни интереси.

Анти-руска диверсия.

В „Адеверул“ пише: „Постоянно ни се натъква, че въ продължение на 20 години сме се борили против Русия, и отведнъж (нощно време) сме станали русофили.“

Припомнянето е върно; но за русофилството не е върно. Против Русия се борихме, това е върно. Но нашите критики забравят (дали наистина сж забравили?), *че сжко така енергически се борихме и против Австрия.*

Само една австрофилска статия да ни цитират нашите критики, ние ще се считаме побдени.

И двата наши съсди сж ни направили много злини, и то все при взаимно съгласие.

Така напр. съ съдъйствието на Австрия, Русия ни отнъ Бесарабия; съ съдъйствието на Русия, Австрия ни отнъ Буковина. За това нападахме и се борихме и против двамата.

Двата съсди ти онеха територии, и против двата тръбва да се боримъ.

За Унгария и дума не става. Какво се случи, обаче? Избухна една война, въ която и двамата наши съсди застанаха единъ сръщу други, като неприятели.

Двъ поведения сж възможни: „или индиферентност, неутралитетъ върху база по поговорката: „между васъ ние да чукаме пипера“; или, ако върваме, че неутралитета ни ще бъде безполезен, и ако „нигера“ който чукаме, ни направи не да се смъем, а да плачемъ, въ този случай тръбва да пръминемъ къмъ една отъ воюващите стрини.

И понеже тръбва да избираме, отблъзваме, че отъ една ни страна стои антипатичната Австрия, и Германия повечето индиферентна заедно съ Турция сжко такава; а отъ друга страна: Русия антипатична, но Франция симпатична, Англия симпатична, Италия симпатична и Сърбия сжко така горъдолу симпатична.

Като вземемъ сръдината на симпатичитъ, които могат да ни отправятъ къмъ една или другата страна, нашиятъ пътъ отъ тази гледна точка, *самъ по себе се очертава.*

Б. Р. Излиза пакъ: и овде и овде.

Магазинъ „МАЛКА ПЕЧАЛБА“ продава етино, ващото разноститъ му сж малки.

Печатница „ЗОРА“ — Варна.

Балканският държави и войната.

Римъ, 17 юл. В. „Кориере де ла Сера“, като разглежда положението на Балканитъ, казва, че въ това време, когато силитъ отъ 4-то съглашение употребяватъ единодушно всички усилия, за да съгласятъ и циментиратъ едно ново сближение между балканските държави — австро-германцитъ, на-противъ, употребяватъ всички усилия да пръдизвикватъ несласие и недоразумение между тяхъ.

За това, задачата на 4-то съглашение, която е твърдъ тежка по своето естество, става още по-тежка отъ приятствията, причинявани отъ дипломатията на централните държави.

Дъятелността на австро-германските интриги е намърила единъ твърдъ удобенъ теренъ особено въ Гърция, където мръжката на шпионажа и корупцията, които сж завладели цълата държава и достигатъ дори до Солунъ, се намира въ най-голъмото си развитие — този градъ е единъ център на най-безогледната контрабанда.

Австрийският шпионажъ пръслъдва всъко евентуално дебаркиране отъ страна на съгласието.

Ясно е, прочее, че Гърция всъцълъ плува въ водитъ на централните държави.

Колкото се отнася до България, положението е непромънено.

Колкото се отнася до Романия, „Кориере де ла Сера“ се изразява така:

„Можемъ да кажемъ, че букурещкото правителство се мжи да увъри правителствата на съгласието, че то употребява най-стъгнати мърки, за да не пропуска прънасянето транзитъ на муниции за Турция.

И при всичко това официално увърение, мунициитъ си минаватъ за Цариградъ.

И букурещкото правителство се оправдава, че си е изпълнило длъжността.

Казаниятъ вестникъ, като спомънава послъ и за влизането на Романия въ хорото сръщу Австро-Унгария, казва, че тази работа е твърдъ пръдстояща.

И ще направи добръ общественото мнъние, което е отъ една и сжща кръвъ и добро приятелство съ нашата нация, да държи смътка, че силитъ, които се бият, ще пристъпятъ слъдъ усилията, които употребиха въ войната, къмъ крено ревизиране на европейската карта съгласно принципа на националнитъ, и да отблъватъ всъкакъвъ съблазнъ за лесни придобивки, които сж плодъ на низко интригантство.

ИЗЧЕЗВАНЕТО НА СЪРБИЯ.

Не става вече и дума за „слава“ на подлата нация, която има селъ смълостта да си я пръдписва и се величае съ нея. Днесъ тя се е отдала на мирно и тихо завоевателство изъ Албания. Но отъ всичко тов ни се дава възможностъ да заключимъ, че скоро ще удари смъртниятъ ѝ часъ, и ще бъде погребана по начинъ най-позоренъ, — който-то пати миналото и настоящето ѝ. Принципитъ —

„по добръ късно, отколкото никога“, ще бъде най-рационално приложение.

Ето вече мъсеци, откакъ тя, изоставена и не безпокоена отъ никого, дебне моменти на евтини печалби.

Но за сега цълитъ австро-германски воененъ лагеръ е прънесенъ на изтокъ, дъто ще се ръшава сдбата на Варшава, нъвагшната столица на полското царство. Важните стратегически пунктове — като Иванъ-Городъ, Люблинъ, Остроленко и пр. сж вече въ ра ойна на нъмската верига, която стръмително се спуска да затвори обржца на изтокъ, дъто се пръдполага да се развиятъ най-кръвопролитни сражения.

Въ тази австро-германска офанзива, дъто участвуватъ капцитетитъ на военното изкуство, се редатъ, като въ калейдоскопъ на сълъ отъ Варшава войскитъ на фелдмаршала Хинденбургъ; на югъ къмъ Люблинъ се спускатъ войскитъ на генералъ Мекензенъ, между Варшава и Люблинъ настъпватъ войскитъ на Ерцхерцога И. Фердинандъ съ прицълна точка Иванъ-Городъ. Изобщо, всичко се движи на пръдъ и центростръмително.

При тази перспектива, ако Русия не прецизира добръ развойщитъ се обстоятелства и не противопостави нужните сили, рискува да настъпи моментъ, какъвто историята не познава до сега. Само 5,000,000 австро-германски войници участвуватъ по цълото протежение на този фронтъ, който ще развиятъ всичкото си военно изкуство, за да доведатъ противника си до положение да капитулира съ Варшава по начинъ, недостоеенъ за руското оръжие.

Ако ли пъкъ Русия, познаваща добръ военните си сили, пръдвиди грозящата катастрофа и съумее въ време да отдръпне силитъ си отъ крпо-стъта, за по-удатъченъ случай, тя ще се избъгне една касапница, дъто сж милионни трупове ще постелятъ земята.

Съ привършване на тази тежка за австро-германцитъ задача, на руския фронтъ ще настъпи затишие и цълата тази военна експедиция ще се пръхвърли къмъ Сърбия, която днесъ съществуваша само по милостъ. Въроятността, че Сърбия ще бъде пометена, като отъ ураганъ, въ това не се съмняватъ и самитъ тъ, защото онъзи, които биха разгромили Варшава, не ще спратъ нито за мигъ пръдъ нищожеството на коварна Сърбия.

Туреко-бълг. договоръ?

ЛОНДОНЪ, 18 юли. На „Таймсъ“ съобщаватъ отъ София, че на 22 юли н. с. се е подписалъ въ Цариградъ единъ турско-български договоръ, споредъ който Турция отстъпва на България западната част на р. Марица и желъзопътната линия къмъ Деде Агачъ.

Договорътъ не пръдвизда никакво политическо задължение за двъте държави.

Магазинъ „МАЛКА ПЕЧАЛБА“ си остава и за на пръдъ въ малкия магазинъ за да му сж малки разноститъ и да продава етино.

СТАНАЛИ СМЕ

30 смѣхъ на свѣта!

Въ вчерашния брой на в. „Адеверул“ е помѣстена една уводна статия, която изразява сжщият положението на Ромжиянското положение на България и въ която между другото се казва:

„По неизвѣстни причини и по поводъ сложилитъ се така печално работитъ въ нашата държава, Жоржъ Клемансо, ни казва толкова, груби истини. Ние не ги заслужаваме, освѣтъ една частъ, защото по право критикитъ сж отправени срѣщу Братияну, единствения виновникъ за всичко случило се, и за всичко, което има да се случи.

Наша е вината, че ние сме толирирали досега, а и продължаваме да толирираме подобно правителство. Виновати сме, защото, въ името само на едно лице, абдикирахме отъ задълженията си къмъ държавата и народа.

Ако Клемансо познаваше добре работитъ у насъ и ако знаеше какъ ставатъ, той по-скоро трѣбваше да ни оплачи, отъ колкото да ни критикува и укорява.

Ние сме единъ робски народъ, върху който си е сложилъ ржката единъ бандитъ, подпомоганъ отъ негодности.

Още по-печалното е това, че този човекъ, за всичко каквото върши и каквото не върши, му се плаща отъ държавата.

Както България имаше Даневъ, така и ние имаме: нацията, и както България сжж по плаща за неспособността на бившия си диктаторъ, така сжжже ще пратимъ и ние.

Колкото до отговорността и, за плащането, ние знаемъ, че държавата ще отговаря и ще плаща, — и както Даневъ не плати нищо и не прѣнесе никаква отговорностъ, така и сѣ нашия „Даневъ“ нѣма да се случи нищо.

Така, че тази „българска работа“ (въ най-лошата смисълъ на думата) става отгавъкъ и отсамъ Дунава.

Води се една двойствена политика, която обезкуражава всѣко наченание, компромитира добрата репутация на държавата, заглушава всѣкакви аспирации, инервира общественото мнѣние до степенъ да, се откаже отъ всѣква бждаща надежда. И една държава, която е останала безъ надежда въ бждащото си, тя е за оплакване, тя е обрѣчена на загибване.

Ще влѣземъ въ акция! Кога? Съ Кого? Може да влѣземъ. Единъ казватъ прѣзъ августъ, други дѣрватъ прѣзъ есенъта, което не е за изключване и прѣзъ бждащата пролѣтъ да се намѣсимъ, ако войната се продължи, и ако не се случатъ обстоятелства, които да направятъ нашата намѣса безполезна.

Съ кого ще се биемъ? Възможно е съ Австро-Унгария, а възможно е и заедно съ тѣхъ да идемъ.

Всичко това зависи отъ „боба“ на г-нъ Братияну, понеже безъ него никой нищо не рѣшава, никой не може безъ него да мисли, никой не знае за нашето сжществуване на свѣта.

Казахме отъ начало, че критикитъ на Клемансо за ромжиянската държава сж правдоподобни, защото голѣма е отговорността ни, ако оставимъ само на ржката на Братияну, нашата сжба. Трѣбваше да си отблѣжимъ това, и когато цоде частъ за смѣтки, които, ако ги искаме отъ Братияну, да вземемъ отгоръ си и нашия дѣлъ отъ тѣзи грѣшки.

До тогава ние обаче, трѣбваше да замлѣкнемъ, да бждемъ за смѣхъ на свѣта, да прѣнасяме обилитъ които ни се от-

правятъ отъ всѣкъждъ, да бждемъ ругани, да ни отблѣжи цивилизацията свѣтъ като лѣжжи, безъ срамъ и безъ лице.

Това е позорно, това е низко за едни нация, която има страници въ историята.

И ако никой прочете на Клемансо тази статия, надѣвамъ се, че този мой събратъ, ще види въ нея една иллюстрация, отъ която ще извади облекчающа въ наша полза обстоятелства. Кон. Миле.

Гърция и Турция.

РИМЪ, 18 юли. (И.Т.А.)

Споредъ „Пти Паризиенъ“, сжсването на дипломатическитъ отношения между Гърция и Турция е прѣдстояще.

За главна причина се смѣта прѣслѣждането на гърцитъ въ Мала Азия.

Гръцкати флота ще прѣдприеме една демонстрация по този поводъ въ Смирна.

З а е м ъ т ъ

на Гърция отъ Германия.

АТИНА, 17 юлий. Гръцкото правителство сключи единъ двѣст-милионенъ заемъ въ Германия.

Финансовата комисия замина за Берлинъ за установяване окончателнитъ и подробни условия по този заемъ.

Говори се, че Гърция се опитала въ Англия да сключи този заемъ, но по политически причини Англия ѝ е отказала.

Ромжиян въ акция

РИМЪ, 18 юли. Съобщаватъ отъ Букурещъ, че спордъ извѣстиято напослѣднѣтъ на

Тако Ионаеску въ „Ла Ромжия“ и интервюто, което е ималъ съ разни кореспонденти на пресата, италианскитъ политически кржгове, коментирайки тѣзи извѣстия на бив. ромжиян мр, считатъ, че намѣсването на Ромжиян е твърдѣ близко.

Неговото убѣждение се усилява съ факта, че пресата, общественото мнѣние и опозицията правятъ силно давление върху правителството.

„Журналъ д'Италия“ казва, че думитъ на Тако Ионаеску иматъ голѣмо значение, което показва обстоятелството, дѣто Германия напослѣднѣтъ прави усилия да убѣди Ромжиян на всѣка цѣна да иде въ полза на централнитъ държави.

Много се коментира съобщението на сжщия бившъ мр, че е отъ голѣма необходимостъ намѣсата на България за завладяването на Дарданелитъ.

По този поводъ Т. Ионаеску сжвѣта да се ревизира прѣди всичко Букурещкия договоръ въ широка либерална смисълъ въ полза на България.

Това извѣстие е единъ добъръ признакъ за постигане едно споразумѣние между балканскитъ държави, за което сж се заели почти всички държавни мже отъ категорията на Т. Ионаеску.

Поправка. Въ антрифилето помѣстено въ миналия брой на вѣстника ни подъ надсловъ: не-похвално, думитъ, фалшива сдѣлка да се четатъ финансови сдѣлки.

Руски мѣрки

за запозване нацията.

ПЕТРОГРАДЪ, 18 юлий. Министерскитъ свѣтъ е пригетвилъ и ще внесе въ прѣдстоящата Дума единъ законопроектъ, който прѣдвжда да се конституира една специална конференция за вземане мѣрки да се запази единството и обединението на руската нация.

Максимални цѣни на хранитъ въ Германия.

БУКУРЕЩЪ, 18 юли. Максималнитъ цѣни на хранитъ въ Германия сж установени така: Жито 100 кгр. 26 марки; ржжъ 100 кгр. 22 марки; овѣсъ 21 марки и ечмикъ 100 кгр. 30 марки.

Германски прѣвувилечения.

ПЕТРОГРАДЪ, 18 юли. (Аг. Вѣстникъ). Съобщения на германската главна квартира, които казватъ за прѣвземането на крѣпоститъ Пултускъ и Рожано, иматъ нужда отъ голѣма корекция, защото, прѣди всичко, тѣзи градове никога не сж били укрѣпявани.

Мѣстна хроника

ЗА ЗНАНИЕ.

Съобщаваме на г. г. почитаемитъ читатели, че, поради нѣмане телефонно съобщение Варна—София, днесъ не прѣдаваме съобщения отъ София.

Комитетътъ

на благотворителността.

Този комитетъ е излѣзалъ съ едно печатно извѣстие къмъ варненски граждани, съ което се оплаква, че отъ всички страни му прѣчели да развива своята дѣятелностъ, и — „главно въ прокарване мржката за благотворителностъ, операция, която въ послѣднитъ дни клони къмъ спадане“.

Ами че какъ нѣма да клони къмъ спадане, когато дѣятелността на управители, свѣтъ бѣше отъ първитъ дни още насочена въ разходъ.

Кждъ имъ сж списъцитъ на сѣмействата, които ще почиватъ единъ денъ — въ случай на нужда, а и сега нуждающитъ се, — подъ сѣнката на благотворителността?

Тѣ, вмѣсто да напечататъ тѣзи списъци, за да се провѣрять отъ варн. граждани, справедливо ли е провѣрена нуждата имъ; а тѣ харчатъ пари, за извѣстия, никому ненужни да печататъ!

Провѣрителниятъ свѣтъ сж чель доклада, и „не намѣрихъ ни дия отъ нередовностъ въ смѣткитъ на управителния свѣтъ“.

Ами защо вмѣсто двѣ страници оплаквания, не напечататъ тримѣсечния си балансъ, за да видятъ всички, колко пари сж събрани и въ какво сж употребени?

Единъ редовенъ балансъ може да реабилитира по-скоро разклатеното положение на управителния свѣтъ на едно д-во, отъ колкото закриване на смѣткитъ, и апелиране за нови помощи.

Ще се повърнемъ слѣдъ като видимъ напечатанъ тримѣсечния балансъ.

Мистериозно убийство.

Оня денъ Ст. Мавродиевъ отъ с. Петре, варненско, като отивалъ за снопе, минавайки край къщата на сѣселянина си Мустафа Ерменикѣйли, закарчилъ чардачето, което послѣдниятъ билъ направилъ край уликата за подслонъ на колата си и го съборилъ. На връщане съ пълна кола пакъ край сжщото мѣсто билъ присрѣщнатъ

отъ Ерменикѣйлиятъ, който съ тесла въ ржката ѝ сж усунул ударилъ нѣколко пжти по лѣвото рамо Мавродиевъ, който съ дѣсната си ржка водѣлъ воловетъ, и за да отблѣсне нападения си блѣсналъ съ лѣвата си ржка въ гърдитъ Ерменикѣйлиятъ, който падналъ на гърба си, станало му злѣ и слѣдъ нѣколко минути умрѣлъ. Мавродиевъ, като вървѣлъ съ колата си надолъ, обърналъ се да види, дали нападателътъ му не го прѣслѣдва, и като съгледалъ, че Ерменикѣйлиятъ лежи още на земята, оставя си колата, връща се и поискалъ вода да го свѣства. Надошли още сѣсѣди, донесли вода и, въпрѣки сички употребени грижи и усилия, нищо не помогнало. Мавродиевъ е подведенъ подъ сждебно слѣдствие.

Интересна карикатурна изложба.

Съобщихме, че извѣстниятъ художникъ карикатуристъ Андро открива художествена изложба въ павильона на приморската градина. Сички картини на Андро сж нови и важни; тѣ се състоятъ отъ карикатури и пейзажи, изработени съ неподражаемъ художественъ похватъ. Важни карикатури сж: България слѣдъ войната въ карикатура, дореджето на букурещкия миръ, ромжиянската култура въ заграбена Добруджа, България въ 1915 г., призрактъ на руския царъ Александър II-й, призрака на сѣгашния царъ Николай и пр., и пейзажитъ сж изъ хубавитъ народни кжгове особено отъ Варна и Пловдивско. Сички изложени картини ще се продаватъ. Входътъ е една частъ отъ продажбата на картинитъ ще бжде за въ полза на варненското женско благотворително д-во „Надежда“. Послѣдното прави голѣми приготвления за едно разкошно тържествено откриване изложбата, което ще стане утрѣ, педѣля, прѣди обѣдъ. Павильона ще бжде декориранъ най-разкошно и гарниранъ съ сжжа на мебели и живи цвѣта. Изпратени сж 250 специални покани до видни варненски граждани. Изложбата ще бжде открита съ рѣчь отъ ѣкмета. Андро втори пжтъ открива художествена изложба въ Варна. Грѣшка ще направи сѣки, който не иде и се посмѣе отъ тѣжкия хуморъ на Андро.

Художествената изложба

на прокудения синъ — художникъ на Полша г. Панъ Хорембѣльски е вече открита въ училището „Сулини“, на пжтя за приморската градина. Художника е изложилъ картини отъ Парижъ, Атлантическия Океанъ, Полша и Варна. Всичко е пропито съ поезия, настроение и любовъ.

Нека всѣки варненецъ посѣти изложбата и се наслади отъ истинско художество.

Тримѣсеч. курсъ по столарство.

По инициативата на Министерството на търговията, индустрията, промишлеността и труда се откри при варненската търговско-индустриална камара отъ 1-й юний тримѣсеченъ столарски курсъ.

Курсътъ има за цѣлъ да се дадатъ на практицитъ Майстори и Калфи знания, които сж необходими за всѣки самостоятеленъ столаръ и опитенъ работникъ. Въ тоя курсъ се застѣпва най-вече специалното чертане по столарството въ свръзка съ модернитъ столове въ мебелното столарство.

Практическата работа е прѣдоставена на самитъ курсисти въ работилницитъ имъ, гдѣто тѣ, като иматъ на помощъ прѣподаденитъ знания, ще могатъ сами да корегиратъ досегашията си похватностъ.

Желателно е, щото тоя курсъ да бжде посетенъ отъ всички активни столари майстори и

работитъ, за да се извлече очакваната полза и при бждащитъ работи за майстори да се получи добъръ успѣхъ.

Зѣ ржководителъ и прѣподавателъ на курсътъ, Министерството е изпратило своя съ дългогодишна практика у-лѣ по столарството г. Петръ Димитровъ.

Общинскитъ свѣтъникъ г-нъ Ради Василевъ, даде въ колонитъ на в. „Варненски Новини“ обстоятѣния за финансовото положение на общината. Въпрѣки умѣстнитъ блѣжки, които сж направени своерѣменно за нѣкои съкращения въ техническото отдѣление, което е прѣтоварено съ персоналъ, това не е направено неизвѣстно по какви причини, а даже и заплатитъ на нѣкои отъ тѣхъ сж увеличени.

Да се щади опитния и свѣстенъ технически персоналъ. Това е една длъжностъ на гражданството и на свѣтъницитъ, не да се охраняватъ и обогатяватъ любимици и партизани, тогава когато общината не може да посрѣща своитъ задължение, Това е прѣстѣпно безумие.

Б. Р. Горното ни съобщава единъ гражданинъ добъръ освѣдоменъ по тази материя. Особено въ водопроводното отдѣление, казва, тамъ абсолютно нѣма нужда отъ такъвъ тежкъ персоналъ, който само получава тлѣсти заплати и нищо абсолютно не върши. Привличаме вниманието на свѣтъницитъ, да се занимаватъ съ този въпросъ, за да нѣма негодувания отъ гражданитъ.

Ще се повърнемъ.

ПОЛИТИЧЕСКА РѢЧЪ.

Въ недѣля утрѣ 10 ч. прѣдъ обѣдъ, въ нашкия салонъ г. Григоръ Василевъ, народненъ прѣдставителъ отъ демократическата парламентарна група, ще говори върху днешното политическо положение.

Списъкъ.

На печелившитъ номера отъ томболата на женското благотворително д-во „Майка“ теглена, цвѣтния празникъ на 12 т. м. Спецеленитъ прѣдмети, сж намиратъ въ помѣщенieto на д-во „Майка“.

№ № 2, 3, 6, 7, 23, 34, 36, 38, 54, 70, 75, 79, 81, 88, 89, 94, 98, 100, 106, 108, 111, 115, 118, 122, 123, 127, 139, 144, 145, 148, 150, 152, 175, 192, 194, 198, 200, 214, 215, 217, 220, 224, 225, 229, 237, 239, 244, 255, 266, 279, 290, 291, 292, 293, 295, 299, 302, 307, 315, 321, 333, 338, 339, 344, 347, 350, 356, 370, 374, 375, 380, 387, 388, 389, 392, 396, 421, 434, 438, 446, 459, 461, 484, 485, 490, 496, 506, 512, 513, 521, 528, 541, 549, 550, 555, 567, 568, 571, 579, 589, 593, 614, 617, 618, 622, 645, 650, 654, 658, 659, 673, 694, 696, 704, 706, 708, 721, 728, 748, 750, 756, 759, 761, 762, 763, 776, 780, 785, 788, 792, 796, 797, 809, 814, 823, 837, 841, 851, 852, 871, 872, 876, 877, 878, 889, 899, 942, 964, 985, 995 и 999.

Отъ Настоятелството.

Тайнитъ на Ривьера

е една крайно дедективна авантюрна драма, която ще се даде въ кинематографа градина „Червенъ ракъ“ въ сжбота и недѣля въ 5 голѣми части. Рисува подвижитъ на една елгантна разботническа банда и прѣслѣждането ѝ отъ прочутия дедективъ Карпофъ до живота и смъртъ.

Търговеки елужащъ

съ 6 годишна практиката, свѣршилъ IV класъ и вечерното търговско училище търси подходяща работа въ частна кантора или учрѣждение.

За подробности и споразумение отнесете се писмено до А. Христовъ, ул. „Видинска“, № 22 — Варна